

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Romæ, MDCCXVIII**

Casus VI. Argumentum. Qui recepit, aut retinuit Ecclesiam, vel Beneficium
Patronale à Patrono Laico, vel Clerico, an sit ipso jure excommunicatus,
vel potiùs excommunicandus. Et an possit ad illud ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72203](#)

di fructus acquirantur ipsi irrevocabiliter
Abb. in dicto Cap. Gravis de restit. spoliat.
n. 6. ibique Butr. n. 5. & 12. Rot. decis. 3.
n. 40. & 49. cum duobus seqq. par. 7. rec.

³ In secundo Casu, in quo Clericus Beneficiatus à Patrono fuit ab initio bona fidei Possessor Beneficii, ex post facto autem effectus fuit malæ fidei possessor, vel verè, eo quia habuit notitiam, & scientiam, quod Patronus non poterat ei conferre Beneficium, nec ipse ab eo illud recipere, vel Juris præsumptione, eo quia fuit cum eo super possessione, vel titulo Beneficii lis contestata ab Ordinario; Idem Clericus pro eo tempore, quo fuit Possessor bona fidei non tenetur restituere fructus perceptos, & consumptos; Fructus verò adhuc extantes tenetur restituere, si sint naturales, sicut si sint industriales, aut civiles, prout superius dictum fuit, pro eo vero tempore, quo fuit malæ fidei possessor verè, aut Juris præsumptione, tenetur restituere omnes fructus, qui ad eum pervenerint à die notitiae, vel à die mortis litis non solum extantes, sed etiam consumptos, ea ratione, quia statim ac mala fides supervenit, oritur obligatio fructus restituendi ad Text. in l. certum Cod. de rei vindicat. Abb. in dicto cap. Gravis n. 9. ibique Fagnan. n. 106. cum seqq. Rota decis. 3. n. 24. par. 3. rec.

In tertio denique Casu Clericus, qui ⁴ semper fuit malæ fidei Possessor beneficii tenetur restituere omnes fructus perceptos, & percipiendos naturales, industriales, & civiles, sive sint consumpti, sive adhuc extantes, quia malæ fidei Possessor non facit fructus suos. Abb. in dicto cap. Gravis num. 7. Bellamer. num. 4., Fagnan. num. 16., Barbos. num. 5., Anan. in cap. Ex frequentibus de infinit. num. 6.

⁵ Sed pone, quod Beneficium, quod contulit Patronus propria auctoritate præfato Clerico sit Canonicatus, & Clericus semper possederit illum mala fide, & quod resederit tamen, & interfuerit Divinis Officiis, percipiendo distributiones quotidianas; quæro, an idem Clericus teneatur restituere non solum fructus Canonicatus, sed etiam distributiones perceptas?

Et videtur respondendum negativè, distributiones enim sunt quid diversum à fructibus Canonicatus, & non compu-

tantur inter fructus illius ad Text. in cap. Licet de Præben. Oldrad. conf. 118. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. in proœm. §. 7. nu. 154. Verall. decis. 65. num. 3. part. 1. ac sunt institutæ in præmium laboris, & servitii præstiti in Ecclesia, ac proinde cum dictus Clericus præstiterit hujusmodi servitium, non tenetur restituere distributiones, quas interessendo, & inserviendo percepit. Paris. conf. 33. num. 3. lib. 4. Gonzal. ubi supran. 162. & 165. Rota decis. 309. n. 16. & seq. par. 7. recent. & decis. 336. n. 2. & decis. 402. par. 1. diversor. & in Pampilonen. Beneficii de Allo 13. Februarii 1705. §. Quia coram bo. mem. Cafarelo.

⁶ Contrarium tamen verius de jure procedit, nimirum teneri restituere etiam distributiones perceptas, ut docent Fagnan. in d. cap. gravis de restit. spoliat. n. 83. Cassador. decis. 6. num. 3. de præben. Garz. de Benef. par. 6. cap. 3. n. 116.

⁷ Non obstat, quod distributiones quotidianæ non computentur inter fructus; Licet enim non computentur sub valore fructuum, comprehenduntur tamen sub fructibus, dum in condemnatione fructuum veniunt etiam distributiones quotidianæ, juxta Rotam decis. 6. n. 1. & seqq. apud Moberan. & decis. 618. num. 1. par. 1. divers. Nec adversatur, quod exdem distributiones dentur in præmium servitii præstiti in Ecclesia; quia non ob quodcumque servitium dantur hujusmodi distributiones, sed ob servitium præstitum in Ecclesia cum titulo vero, & legitimo, non verò præstitum cum titulo nullo, & infecto, Fagnan. in d. cap. gravis n. 87.

ARGUMENTUM.

Qui recepit, aut retinuit Ecclesiam, vel Beneficium Patronale à Patrono Lai-co, vel Clerico, an sit ipso jure excommunicatus, vel potius excommunicandus. Et an possit ad illud præsentari

SUMMARIUM.

1 Recipiens, & retinens Beneficium à Pa-trono non habente ex privilegio jus con-ferendi non est ipso jure excommunicatus, sed excommunicandus.

3 Pæna nunquam censetur ipso jure imposta, nisi Lege exprimatur, & num. 6.

Lex

- 3 Lex pœnalis an, & quando dicatur continere pœnam latæ sententia, vel potius ferenda?
- 4 Textus in Can. Præterea non imponit pœnam latæ sententia, sed ferenda contra recipientem, & retinente Beneficium Ecclesiasticum à Patrono.
- 5 Recipiens Beneficium à Patrono Laico, ac in eo administrans, an possit ad idem Beneficium præsentari, & num. 10.
- 7 Malè ordinatus an, & quando possit iterum ordinari? & num. 14.
- 8 Quis debet puniri in eo, in quo deliquit?
- 9 Non potest quis Beneficium Ecclesiasticum sive Canonica institutione licite obtinere.
- 11 Electus ad dignitatem per abusum potestatis secularis sit inhabilis, & ineligibilis ad illam.
- 12 Præsentatus si ante institutionem administraret in Beneficio redditur inhabilis ad illud consequendum.
- 13 Qui recepit, & retinuit Beneficium à Patrono dicitur intrusus.

C A S U S VI.

Duo in hoc Casu queruntur. Primò, An idem Clericus, qui recepit, & retinuit Ecclesiam, aut Beneficium Patronale à Patrono Laico, vel Clerico, sit ipso jure excommunicatus, vel excommunicandus?

Secundò, An possit ad illud præsentari?

- 1 Quoad primum censeo, quod recipiens, & retinens Beneficium à Patrono Laico, vel Clerico non habente ex privilegio jus conferendi, non sit ipso jure excommunicatus, sed excommunicandus veniat per sententiam à Judice, nisi dimittat Beneficium, ita docent glos. in cap. si per ordinationem verb. recipi dist. 63., & in Can. si quis deinceps verb. interdicimus 16. q.7. Abb. in cap. quisquis de elect. n. 8. glos. in hoc cap. Præterea verb. communione privetur, ibique Bero. n.5. Abb. n.2. & glos. in hoc cap. Relatum, verb. excommunicationis sub datis, ibique Abb. n.5.

- 2 Etenim cum nunquam censeatur ipso jure pœna imposta, nisi Lege exprimatur, Gabriel. conf. 187. n.6. tom.2. Regula pro cognoscendo an quis incidat in pœnam latæ sententia, vel potius ferenda, est inspicere verba legis pœnalis; aut enim lex pœnalis utitur verbis comminatoris, ut sunt ista ex. gr. sub pœna, sub interminatione, sub interpositione excommu-

nicationis, sub pœna suspensionis, penitus inhibemus, sub anathematis interminatione prohibentes, sub anathemate prohibemus; & tunc non continent sententiam latam, sed ferendam, juxta Text. in cap. dolentes de celebr. Miss. ibique glos. verb. sub pœna, & in cap. cum esses de testam., & in Can. unic. de sagittar. verb. sub anathemate, & in cap. scut de simon. verb. sub interminatione anathematis. Aut utitur verbo, vel participio significante actionem futuri temporis, & tunc pariter sententiam à Judice ferendam continent, quia verbum futuri temporis ex sui natura non significat rem præsentem, aut præteritam, sed futuram, ut si diceret Reus erit communione privandus &c. ad Text. in cap. si vir de adult. & supr., & in cap. cum tu de usur. Abb. in cap. si diligenti n.18. de for. competen. Fælin. in cap. Rodulphus de rescript., Tuscb. conclus. 719. n.11. lit. P. Aut denique utitur verbo imperativi modi, & significante hominis ministerium, & tunc etiam importat sententiam ferendam, nisi cum verbis imperativi modi concurrant dictiones, quæ significant expressè sententiam latam, ut sunt istæ ipso jure, ipso facto, absque alia sententia, auctoritate hujus legis, absque ulla declaratoria, statim, ex tunc, incontinenti, sive mora, juxta glos. in cap. 1. de rescript. in 6. verb. ipso jure, Text. in cap. literas de concess. præben., & in cap. quam sit, ibique glos. de elect. in 6., Tuscb. d. conclus. 719. n. 8. 20. & 29. lit. P. Sayr. in Clavi Regia lib. 3. cap. 8. num. 18. & seqq.

- 4 Inspectis autem verbis supradicti Canonis Quarti imponentis pœnam excommunicationis recipienti, & retinenti Beneficium Ecclesiasticum à Patrono non habente jus conferendi ex privilegio, clare dignoscitur ipsum non impone pœnam excommunicationis latæ sententia, sed ferenda; utitur enim verbis imperativi modi, & quidem absque dictiibus importantibus sententiam latam; dum non dicit communione pri vetur ipso jure, ipso facto &c. sed solùm, absolute, & simpliciter communione privetur; ac proinde non continent excommunicationem latæ sententia, sed ferenda, & vigore illius recipiens, & retinens Beneficium à Patrono non est ipso jure excommunicatus, sed si monitus non di-

dimitrat Beneficium, est per sententiam excommunicandus, ut præter supradictas auctoritates statutum etiam fuit in cap. quia propter elect. ibique glos. verb. pri- ventur, & docet glos. in cap. cupientes §. si verò verb. preventur de elect. in 6., & in cap. quicumque §. inhibemus de baret. in 6. verb. innodetur, & in cap. in pœnis de reg. jur. in 6. verb. in pœnis.

Quoad verò secundum dubium videtur dicendum recipientem, & retinente Beneficium à Patrono Laico, ac in eo ad ministrantem posse ad idem Beneficium præsentari, postquam illud dimisit; nulla enim adest lex, quæ reddit hunc incapaciem passivæ præsentationis, immo superius in *Canone VII.* habetur, quod Episcopus possit huic Beneficium conferre ibi: nisi *Episcopali concessioni muniti fuerint.*

6 Ergo poterit quoque præsentari. Ratio est, quia incapacitas passivæ præsentationis cùm sit pœna, non debet imponi, nisi exprimatur à jure, quod sit imponenda, glos. in cap. transmissæ de iurepat. verb. ex vijurijs patronatus, *Text. in cap. in pœnis de regul. ur. in 6.*

7 Quod comprobatur paritate malè ordinati; nam qui recepit ordines ab eo, qui potestatem ordinandi non habet, potest iterum ordinari, ad *Text. in cap. Presbyteri dist. 68. Barbos. de jur. Eccles. lib. 1. cap. 33. n. 81.* Ita etiam, qui recepit Beneficium à non habente potestatem illud conferendi poterit præsentari.

8 Non obstat regula, quod quis debeat puniri in eo, in quo deliquit cap. quanto de translat. *Can. Nemo de temp. ordin. in 6. Can. Pastoralis de jurepat.* ibique glos. verb. in quo, *Fagnan. in cap. vel non de tempor. ordin. n. 5.* quoniam licet Patronus conferendo Beneficium delinquat, tamen hoc non obstante, potest præsentare, si corrigat suum errorem, & non punitur pœna privationis Jurispatronatus, juxta secundam conclusionem superius in *Commentario deductam*, ita etiam licet accipiens, & retinens Beneficium à Patrono, ac in eo administrans in hoc delinquat, cùm non possit Beneficium Ecclesiasticum sive Canonica institutione licite obtinere, juxta *Text. in cap. Beneficium de regul. jur. in 6.* tamen poterit præsentari, si corrigat suum errorem illud dimitendo, & non puniri pœna incapacitatis illud subsequendi.

10 At contrarium existimo magis veritati consonum, ductus ab exemplo electi consentientis propriæ electioni factæ per abusum laicæ potestatis, aut administrantis in Beneficio ante institutionem. Electus ad dignitatem si consentiat electioni factæ per abusum potestatis sacerdotalis, aut si ante confirmationem administraret in illa, sit inhabilis, & ineligibilis ad illam, & ad alias dignitates, juxta *Text. in cap. Quisquis de elect.* ibique *Abb. n. 1. Bellamer. n. 1. Fagnan. n. 1., & 4. Barbos. n. 1. & seq. Gonzal. num. 1., & 7. Text. in cap. Qualiter de elect.*; ibique *Abb. n. 8. & in cap. Avaritia eod. tit. in 6. præsentatus si ante 12 institutionem administraret in Beneficio, redditur inhabilis ad illud consequendum Lambertin. de Jurepatr. lib. 2. part. 2. quæst. 5. art. 11. per tot. expresse Rot. dec. 6. de Jurepatr. aliâs 187. n. 12. aquid Crescen. Ergo etiam, & à fortiori, qui recepit, & retinuit Beneficium scienter à Patrono, qui non habet potestatem illud conferendi, erit inhabilis illud consequendi, & incapax passivæ præsentationis ad illud; eadem enim ratio, & maior procedit in hoc, quam in electo, & præsentato; nam electus ad Beneficium habet jus in re, præsentatus habet jus ad rem. Qui autem recepit & retinuit Beneficium à Patrono nullum jus habet ad illum nec in re, nec ad rem, sed dicitur intrusus, *Falin. in cap. in nostra in 8. column. de re script.* Ac proinde si non obstante, quod electus habeat jus in re, & præsentatus jus ad rem, uterque est inhabilis ad Beneficium si se immisceant in administratione, & possessione Beneficii absque legitima confirmatione, & institutione, à fortiori recipiens, & retinens Beneficium à Patrono, erit inhabilis ad illud consequendum, ut arguit *Abb. in d. cap. Quisquis de elect. n. 1. in fine ibi-* Nota secundò, quod recipiens dignitatem per abusum potestatis sacerdotalis contrahit irregularitatem quoad dignitates obtinendas; unde non potest amplius sine dispensatione promoveri ad aliquam dignitatem; Fortius ergo hic dicendum, quando quis recepit dignitatem immediatè à manibus Laiorum.*

Hinc patet responsum ad allegata in contrarium; Adest enim *Text. in d. cap. Quisquis, & cap. Qualiter de elect.*, & *cap. Avaritia eod. tit. in 6.* imponentes pœnam inha-

inabilitatis, & ineligibilitatis illegitimi posse possidentibus Beneficia. Qui Text. licet loquantur de electis, extendi possunt etiam ad illum, qui recepit, & retinuit Beneficium à Patrono Laico; sicuti de facto à Doctoribus extenduntur ad presentatum, licet de hoc non loquantur, juxta glossam in cap. sciant de electi in 6. verbis alios, Lambertin. & Rota apud Crescent. ubi supra, Roch. de Curt. de jure pat. verb. Honorificum quæst. 39. Ratio est, quam dat eadem Rota apud Crescent. d. decis. 6. num. 21. nimis, quia cum agatur de favore Animæ, & Ecclesiarum, ut tollatur ambitio, etiamsi essemus in correctoriis, esset extensio facienda.

14 Paritas deducta à malè ordinato non adversatur; nam malè ordinatus potest iterum ordinari, si recepit ordines bona fide, & ignoranter ab eo, qui non habet potestatem ordinandi, secus si recepit ordines cum scientia; quod Ordinans non habebat potestatem ordinandi, & in eis administravit; tunc enim non solum non

poteſt amplius ordinari, ut expreſſe statuitur in cap. 1. de Clerico non ordinato ministrante. Unde potius paritas retorqueatur, & sicuti, qui recepit ordines scienter à non habente potestatem illos conferendi, non potest ordinari; ita, qui recepit Beneficium scienter ab eo, qui non habet potestatem illud conferendi, non poterit praesentari.

Quod autem Patronus non obstante, quod conferendo Beneficium, delinqutat, tamen non privatur jure praesentandi, sed potest praesentare, exinde inferri non vallet, quod etiam ille, qui recepit, & retinuit Beneficium à Patrono, non obstante, quod in hoc delinquat, poterit praesentari; Multa enim à Sacris Canonibus permittuntur, & tolerantur in Patronis, ut sic Laici allicantur ad fundandas, & construendas Ecclesias, qua permitti non debent in intrusis in Beneficiis per abusum Laicæ potestatis, aut non habentis jus conferendi Beneficia.

CANON